

[Anne Grete Holmsgård]

maj 1984 er underlagt anmeldelsespligt, og når Danmark i øvrigt har tilsluttet sig EFs direktiv 82/501/EØF, hvoraf det fremgår, at medlemslandene har pligt til at informere personer, der kan blive berørt af et større uheld, hvilket åbenlyst er umuligt, hvis ingen må vide, hvilke virksomheder det drejer sig om?»

Skriftlig begrundelse

Arbejdsministeren har – efter adskillige ryktere – tilsendt miljøudvalgets medlemmer en liste over de virksomheder, der er registreret af det såkaldte risikoudvalg. Listen er imidlertid stemplet FORTROLIG.

Arbejdsministeriet har begrundet dette med, at de virksomheder, man har henvendt sig til med henblik på en kortlægning, har fået tilsagn om, at oplysningerne ville blive behandlet fortroligt, at udvalget også betragter navne og adresser på virksomhederne som fortrolige, og at man anså denne klausul som nødvendig for at få så stor en svarprocent som muligt, idet udvalget ikke havde mulighed for at pålægge virksomhederne at afgive de pågældende oplysninger. Det er ganske enkelt grotesk.

Det såkaldte Sevesodirektiv (82/501/EØF af 24. juni 1982), som Danmark har tilsluttet sig, og som udgør forhistorien for den danske bekendtgørelse, siger i artikel 8, at medlemslandene drager omsorg for, at personer, der kan blive berørt af større uheld i forbindelse med de pågældende virksomheder, »på passende måde underrettes om sikkerhedsforanstaltninger og om den adfærd, der bør udvises i tilfælde af uheld«.

Det er naturligvis aldeles umuligt at underrette disse personer, hvis virksomhedernes navne og adresser holdes hemmeligt.

Arbejdsministeriets udtalelse om, at man ikke har hjemmel til at indhente de nødvendige oplysninger, var måske korrekt i 1982, da brevene blev sendt ud. Det er den imidlertid ikke længere, da risikobekendtgørelsen (nr. 204 af 1. maj 1984) netop indeholder et helt kapitel om anmeldelsespligt.

Det er både uforståeligt og ubegrundet, at der skulle være noget som helst fortroligt ved navnene på virksomhederne. Enhver, der har tid – og orker det – kan ud fra bekendtgørelsen opstille en liste over, hvilke virksomheder det drejer sig om.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Der er flere grunde til, at listen over risikobetonede virksomheder ikke burde være offentliggjort. Den mest direkte årsag er, at risikoudvalget i forbindelse med sit rundspørge har givet alle de 160 virksomheder, der var omfattet af undersøgelsen, løfte om fortrolighed. Udvalget anså dette for en nødvendighed for at få den størst mulige besvarelsesprocent, og udvalget havde ikke nogen mulighed for at tvinge virksomhederne til at svare.

I dag er situationen den, at rundspørget er ca. 3 år gammelt, og indholdet er af den grund og af flere andre grunde behæftet med stor usikkerhed. Disse usikkerhedsmomenter er udførligt beskrevet i risikoudvalgets formands brev af 21. februar i år, som folketingets miljø- og planlægningsudvalg er bekendt med.

Min begrundelse for i dag at bevare fortroligheden er dels det løfte, der er givet virksomhederne, dels – og navnlig – at en offentliggørelse fra min side på den ene side vil kunne afstedkomme en masse utryghed og bekymring over bestemte virksomheder, som måske er aldeles ufarlige, og som er opført på listen, og på den anden side skabe en falsk tryghedsfølelse over, at en bestemt virksomhed ikke er omfattet, som til gengæld burde have været omfattet.

Jeg vil derfor endnu en gang opfordre til, at vi i vores bestræbelser på at fjerne risici i vore omgivelser tager udgangspunkt i de præcise og ajourførte oplysninger, som om kort tid vil foreligge efter miljøstyrelsens indsamling fra kommunerne, og således ikke baserer os på oplysninger, der angiveligt er uaktuelle og usikre. En sådan fremgangsmåde vil tjene det modsatte formål af det, vi tilsigter, og som er at skabe tryghed og sikre forhold.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Tak for svaret. Jeg fik nu bare et, må jeg sige, temmelig dårligt svar, for det er sådan set bare en gentagelse af det, der står i det bilag, der er blevet oversendt til miljøudvalget. Derfor vil jeg spørge arbejdsministeren, hvordan det kan være, at et eller andet løfte fra en arbejdsgruppe nedsat under arbejdsministeriet kan tælle mere end de principper, Danmark har tilsluttet sig i EF, nemlig gen-